

פנחס (בלק בחו"ל)
תשפ"ב
גליון 101

דער ריינער קוואל

דעם רבינ'ס עכס



איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער.

אויף למעשה ווייל אלע דיבורים פון רבי'ן, זענען זייער נויטיג און וויכטיג לעבודת השם יתברך.

אפילו אין עטליכע פלעצער קען עס אויסזען פון אויבנאויף אז מען פארשטייט נישט לעבדה וואס צו טון. א מענטש לערנט לקוטי מוהר"ן א טיפע לאנגע תורה, א קינד קען פֿרעגן וואס האט דאס מיט מיר עס איז אזא שווערע תורה צו פארשטיין? מיט דעם אלעם זאגט ר' נתן איז פארהאן אין יעדן תורה פיל וואונדערליכע עצות, און א גרויסע התעוררות זיך צוריקצוקערן צום באשעפער אויף דעם ארט וואו דער מענטש געפינט זיך.

די פרשה פנחס, איז דא אן אינטערעסאנטער פסוק וואס מען געפינט נישט אין דער גאנצער תורה, "וידבר משה אל ה' לאמר", משה רבינו פאר ער איז נפטר געווארן פון דער וועלט, האט ער געבעטן פון השם יתברך לאמר: "יפקוד ה' אלקי הרוחות לכל בשר", דער אויבערשטער הייסט "אלקי הרוחות", זאגט רש"י: "רבנו של עולם דו וייסט דאך אז יעדער איד איז אנדערש, מיט פארשידנארטיגע דעות, גיב זיי א מנהיג וואס וועט זיי קענען פארטראגן יעדער איד לויט זיין דעה, זיין מיינונג. שטעל אן איש על העדה וואס זאל זיי פירן".

אויב דו וועסט גוט צולייגן דאס הארץ און דינע אויגן, וועסטו אויף דארטן טרעפן גוטע עצות לויט דיין מדרגה, ווייל אלע דיבורים פון רבי'ן זענען א גרויסע פלליות, עס נעמט ארום



האט דער אויבערשטער געזאגט "ויאמר ה' אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו (במדבר כז, יח) גיב אים דיין קדושה, דיין יראה. און יהושע איז טאקע געווארן מנהיג.

די גאנצע בריאה, יעדע תורה אין לקוטי מוהר"ן איז פֿול פון דער גאנצער תורה, און נישט נאר פון די גאנצע תורה, נאר פון יעדן מענטש אויף דער וועלט, אין אלע סארטן דרגות, פון דער העכסטער איד, וואס איז זייער אפגעהיטן און ערליך, ביז דער אונטערשטער מענטש וואס איז זייער נידריג.

רש"י זאגט אויף איש אשר רוח בו, "ער זאל קענען סובל זיין און פארשטיין אלעמענס גייסט, און אריינשיינען אין יעדן איד, לויט זיין דרגה".

אין שיחת הר"ן קל"א שרייבט ר' נתן, "דו זאלסט גוט מען זיין אין יעדן תורה, און זיך מתבונן זיין און פארשטיין יעדע שיחה, די עבודות, די עצות מיט די מוסר והתעוררות וואס קומט ארויס פון יעדע תורה, און זאלסט בעטן פון באשעפער זאל דיר ליכטיג מאכן די אויגן צו פארשטיין אלעס

”מיט א פֿלאַט־שיקל קען מען צומאל א העכט כאפן!”

אָנגערופֿן: ”נא, מיט א פֿלאַט־שיקל קאן מען
אמאל א העכט כאפן!” (מיט א קליין פיש
קען מען צומאל כאפן א גרויסן פיש).

ר' ישראל האט נישט פארשטאנען דעם
רבי'נס כוונה. ער האט זיך געזעגנט און זיך
ארויסגעלאזט אין וועג צו זיינע געשעפטן.
דער אויבערשטער האט געפירט אז
אן עושר האט אים געדינגען אלס אן
ארבעטער. נאך א

שטיק צייט האט
זיך אנטוויקלט א
גוטן קשר צווישן די
צוויי און ר' ישראל
האט אויסגעניצט
דער געלעגנהייט צו

משפיע זיין אויפן עושר צום גוטן. יענער
איז געווען א געמיינער יונג. ער האט זיך
נישט צוריקגעהאלטן פון טון שלעכטע
מעשים. ר' ישראל האט גע'פועלט' ביי
אים צו חתונה האבן און ער האט טאקע
גענומען אן ערליכע פרוי מיט וועמען ער
האט אויפגעשטעלט אן פייער שטוב. ער
איז יעדן טאג געקומען אין בית המדרש
צום דאווענען. ביז א קורצע צייט איז ער
געווען אן אנדערער מענטש, ממש נישט
צום דערקענען.

פֿלוצלינג האט זיך ר' ישראל דערמאנט
אין רבי'נס געזעגענונגס ווערטער, ”מיט
א פֿלאַט־שיקל קאן מען אמאל א העכט
כאפן!” דורך אים, א קליין מענטשעלע איז
אריינגעכאפט געווארן א גרויסער עושר צו
אידישקייט. און וואס מיינט איר איז געווען
דער עושר'ס לעצטער נאמען? **העכט!**

ר' ישראל פון נעמיראוו איז אריינגעקומען
צו רבי'ן זיך שוואל עצה זיין. היות אז ער
מוטשעט זיך מיט פרנסה און יעצט האט
זיך אים געמאכט א פרנסה אין א געוויסע
שטאט וואו ער קען מאכן פייער געשעפטן
איז ער געקומען זיך איינבעטן אז דער רבי
זאל צושטימען צו זיין פלאן טראצדעם
וואס דארט בודשעוועט א מלחמה. די
סכנה איז טאקע גרויס אבער ער איז זייער
געענגט מיט פרנסה וויל ער פארן אהין.

דער רבי האט געהאט זיינע פארבארגענע
זאכן וואס ער פלעגט זיך נישט עקשנ'ען
אויף קיין שום זאך אבער פונדעסטוועגן
האט ער דא נישט געוואלט מסכים זיין אז
ר' ישראל זאל פארן. ער האט אים געזאגט
אז ער זאל אפמאכן ביי זיך אין הארצן אז
יא און ניין זענען אלץ איינס, און דערנאך
זאל ער זאגן פינף קאפיטלעך תהלים און
וועלכע מחשבה עס וועט אריינקומען אין
זיין קאפ די ערשטע דאס זאל ער טון.

ער האט אלץ געטון וואס דער רבי האט אים
געהייסן און איז אריינגעקומען צום רבי'ן
איבערגעבן די רעזולטאטן אז עס איז אים
אריינגעקומען אין מחשבה יא צו פארן.
דער רבי האט אבער געוואוסט דעם אמת
אז ביים חסיד אין הארצן איז דער יא געווען
שטארקער ווי דער ניין. צוליב זיין תאוות
ממון האט ער געגלוסט מיטן גאנצן הארצן
צו פארן אויף דער רייזע. האט זיך דער רבי





זכר האשעסער באווייט וואלדזער
סאר זיינע איבע קינדער

עס איז שוין געווען שפעט. [יענעם ערב שבעות איז געווען די הסתלקות פון רבי'נס ערשטע רעביצין]. ר' נתן איז געווען אין עפעס א קרעטשמע, האט רבי נתן געבעטן: "רבנו-של-עולם, באשער מיר א וואגן מיט פיר פערד!" - ווייל מיט א וואגן פון צוויי פערד וועט ער איצטער נישט קענען אנקומען - האט ער געבעטן דעם אויבערשטן: "באשער מיר א וואגן מיט פיר פערד". דארט איז געשטאנען דער בעל עגלה און האט זיך אונטערגעהערט דאס געבעט.

איך דארף אן אויטא

געלויבט דער באשעפער אונז וענען געפארן קיין מירון אויף שבת, און מיינע עלטערן האבן געוואלט פארן מיט אן אויטא. אבער עס איז געווען שוועריקייטן סיי וועגן די הויכע פרייז און נאך סבות, אונז האבן מתפלל געווען און דער אויבערשטער האט געשיקט א שליח מן השמים וועלכער האט אויסגעצאלט א גרויס חלק פון די הוצאות ווייל מיין טאטע האט מיטגענומען עטליכע רענצלעך פאר דעם איד.

עס קוקט אסאך מאל אויס אינטערעסאנט אדער אפער קינדיש צו שרייבן מעשה'לער, עס פאסט נישט פאר אלעמען אדער מאכט זיך זמנים ווען די אמונה איז נישט אזוי אין ברען און מען פארגעסט פון די פשוט'ע עצה "תפלה", בעטן פון באשעפער יעדע קליינע זאך און פירט וואס דיר פעלט.

איך ברענג אראפ ביישפילן פון גאר גרויסע מענטשן וועלכע האבן פארשטאנען וויאזוי מען גייט צו צו דעם הייליגן עצה.

רבי נתן איז אמאל געפארן צום רבי'ן אויף שבעות פון מאהלוב קיין וואסלאב וואו דער רבי האט געוויילט יענעם שבעות.

רבי נתן האט גערעכנט צו קומען קיין ברסלב אויף שבת און ארויספארן קיין וואסלאב פאלד מוצאי שבת צוזאמען מיט זיינע חברים ער זאל קענען קומען צום רבי'ן אויף שבעות.

ר' נתן איז געווען אין מאהלוב ביי זיין שווער, און

דערנאך וענען זיי אריין אין שטאט און זיך דערנענטערט צום אכסניא, דער בעל עגלה האט זיך דארט אפגעשטעלט צו געבן שטריו פאר די פערד, ר' נתן האט זיך געוואשן צום עסן, צווישן וואשן נטילת ידים און די ברכה האט דער בעל עגלה זיך אנגערופן: "ר' נתן אייער תפלה איז געווארן אנגענומען. עס איז נארוואס אנגעקומען א וואגן מיט פיר פערד!" דער אויבערשטער האט צוגעפירט א בעל בתיש'ער איד וואס האט אים געגעבן אוימויט, און ר' נתן איז אנגעקומען אינאיינעם מיט די חברים פרייטאג קיין ברסלב.

ווייל ער האט געוואוסט אז מיט צוויי פערד וועט ער נישט קענען אנקומען, האט ער געבעטן דעם אויבערשטן: "באשער מיר א וואגן מיט פיר פערד!". דאס איז אויך א מין ביטול פארן אויבערשטן, אז א למדן זאל גאון בעט אעזל'ע בקשות. ווייל ער וואלט געקענט בעטן אויף ווייל קומען צום רבי'ן - און גענוג. ער האט אבער ארויסגערעדט בפריטיות - באשער מיר א וואגן מיט פיר פערד.

פאר א טאטע וועל איך זיך שעמען צו זאגן גיב מיר א וואגן מיט פיר פערד? דאס דוד המלך זאגט: "אבי אתה" - ער רעדט אזוי ווי א קינד צו א טאטן!

פארוואס האסטו נישט געבעטן?

ר' נחמן טולטשינער האט אמאל אריינגעקלאפט א טשוואק און ער האט זיך צעקלאפט דער פינגער. האט



דער היגר

~2~

נאנט צו דעם וועג וואס פון דארט גייען ארויס די גזלנים ראביווען. און האט גינומען דעם פול פון צדיקים און דעם פול פון משוגעים. און האט זיי אין איינעם אויס גימישט. און האט זיי פאר שפרייט אויף דעם וועג. און ער איז ארויף גיגאנגען אויף דעם בוים און האט זיך דארט גיזעצט. ער זאל זעהן וואס מיט זיי וועט זיך טאהן. האט ער גיזעהן ווי די גזלנים זענען ארויס גיגאנגען. וואס דער עלצטער גולן (הנ"ל) האט זיי ארויס גישיקט רביווען. ווי די גזלנים זענען גיקומען אויף דעם וועג תיכף ווי זיי האבן א טרעט גיטאן אויף דעם פול. זענען זיי גיווארין צדיקים און האבן אן גיהויבן צו שרייען אויף זייערע יאר און טעג. וואס זיי האבן ביז אהער גיראביוועט און האבן גיהרגעט כמה נפשות. נאר עס איז דאך אבער דארט גיווען גימישט מיט דעם פול פון משוגעים זענען זיי גיווארין משוגענע צדיקים. און האבן זיך אן גיהויבן צו קריגן איינער מיט דעם אנדערין. דער האט גיזאגט. איבער דיר. האבן מיר גיהרגעט. און דער האט גיזאגט איבער דיר. האבן זיי זיך אזוי צו קריגט. ביז זיי האבן זיך איינס דאס אנדערע גיהרגעט. האט דער עלצטער גולן גישיקט נאך

דער ווייל האט ער א קוק גיטאן אויף דעם דומיט אויף דער אנדערער זייט. האט ער גיזעהן דארט איז גישטאנען אן גישריבן אז ווער עס וועט אן נעמען ביי דער זייט. וועט עס אים טראגן צו דעם וועג וואס עס גייען פון אים ארויס כמה וועגן (דהיינו דער וועג וואס אויבן איז גישטאנען וואס די זון האט מודיע גיווען דער לבנה) האט ער אן גינומען ביי דער זייט. האט עס אים אהין אנוועק גיטראגן (דהיינו צו דעם וועג) האט ער אריין גיטאן די פיס אין דעם וועג. וואס דער פול איז א רפואה צו די פיס איז ער תיכף גיהיילט גיווארין. איז ער גיגאנגען. און האט גינומען דעם פול פון אלע וועגין און האט איטליכן פול באזונדער איין געבוונדן אין א בינטל. (דהיינו) דעם פול פון דעם וועג פון צדיקים האט ער באזונדער איין געבוונדן. און אזוי דעם פול פון די איבריגע וועגין האט ער איטליכן באזונדער פאר בונדן. און האט זיך גימאכט בינטליך פון די פולין. אין האט זיי מיט זיך מיט גינומען.

און ער האט זיך מיישב גיווען און איז גיגאנגען צו דעם וואלד וואס מען האט אים דארט גיראבעוועט. ווי ער איז אהין גיקומען. האט ער זיך אויס גיקליבן איין הויכן בוים. וואס ער איז

גיינפערט קער מיר אום דאס קעסטיל. וואס איר
האט גירביוועט ביי מיר. ווארין ביי זיי איז גיווען
פארשריבן אויף איטליכער גזילה. ווען סע איז
גייגזלט גיווארין. און ביי וועמין מיהאט דאס
גייגזלט. האט ער אים גיזאגט. איך קער דיר אום
תיכף. איך וועל דיר שענקען אפילו אלע אוצרות
פון גזילה וואס איך האב. אבי גיב מיר אויס א
תשובה. האט ער אים גיזאגט. דיין תשובה איז
נאר. אז דו זאלסט גיין אין שטאט אריין און
דאס וואס איך האב דעמולט אויס גירופן (פנ"ל)
און האב גימאכט כמה גזלנים. און האב גיהרגעט
און גיראבעוועט כמה נפשות. אדאס איז דיין
תשובה האט דער גזלן אים גיגעבן אלע אוצרות.
און איז מיט אים גיגאנגען אין שטאט אריין. און
האט אזוי גיטאן. האט מען דארט אין דער שטאט
גיפסקיט. באשר ער האט אויס גיהרגעט אזוי
פיל נפשות. על כן זאל מען אים הענגען. למען
ידעו. כלומר כדי אנדערע זאלין זיך אפ לערנען.

דער נאך האט ער זיך מיישב גיווען (דהיינו דער
וואס האט פריר קיין כח ניט גיהאט אויף די פיס) ער
וועט גיין צו די צוויי טויזנט בערג (הנ"ל) ער זאל
זעהן וואס דארט טוט זיך. האט ער זיך גישטעלט
פון ווייטן פון די צוויי טויזנט בערג. האט
ער גיזעהן אז סע דארטין דא כמה וכמה אלפי
אלפים ורבי רבבות משפחות פון שדים. ווארין
זיי זענען פרים ורבים און האבין קינדער אזוי
ווי מענשן. און זיי זענען זייער פיל. און ער האט
גיזעהן זייער מלכות איז גיזעסין אויף א שטול
וואס קיין שום זלוד אשה (כלומר קיין שום מענטש)
זיצט ניט אויף אזוי א שטול. און האט גיזעהן ווי
זיי מאכין ליצנות. דער דערציילט. אז ער האט
ביי דעם א קינד מזיק גיווען. און דער דערציילט.
ווי ער האט דעם א האנט מזיק גיווען. און דער

אמאל אנדערע גזלנים. איז אויך אזוי גיווען ווי
פריר. האבען זיי זיך אויך גיהרגעט איינס דאס
אנדערע. און אזוי איז עטליכע מאל גיווען. ביז ער
זיי זענען אלע אויס גיהרגעט גיווארין. ביז ער
האט פארשטאנען (דהיינו דער וואס האט פריר
קיין כח ניט גיהאט אויף די פיס וואס ער איז ארויף
אויף איין בוים) אז עס איז שוין גאר ניט גיבליבען
פון די גזלנים. נאר ער אליין (דהיינו דער עלצטער
גזלן וואס ער האט זיי אלע אן גירעט כנ"ל) מיט נאך
איינעם. איז ער אראפ פון דעם בוים און האט
אויס גיקערט דעם פול פון דעם וועג. און האט
פאר שפרייט דעם פול פון צדיקים אליין. און ער
איז גיגאנגען און האט זיך ווידער גיזעצט אויף
דעם בוים.

און דער עלצטער גזלן (וואס ער האט עס אלץ
גישיקט זיינע לייט און זיי האבין זיך ניט אום גיקערט)
האט זיך זייער גיוואונדערט. וואס ער שיקט אלץ
די גזלנים. און קיינער קערט זיך ניט אום. האט
ער זיך מיישב גיווען און איז אליין גיגאנגען מיט
דעם איינעם וואס ער איז נאך גיבליבען ביי אים.
און תיכף ווי ער איז גיקומען אויף דעם וועג.
(וואס דער האט דארט פארשפרייט דעם פול פון
צדיקים אליין) איז ער גיווארין א צדיק. און האט
אן גיהויבן צו שרייען צום אנדערין אויף זיינע
יאר און טעג. וואס ער האט גיהרגעט אזוי פיל
נפשות און האט אזוי פיל גיראבעוועט. און האט
גיריסן קברים. און האט תשובה גיטאן. און האט
זייער גרויס תרטה גיהאט. ווי ער האט גיזעהן
(היינו דער וואס איז גיזעסין אויף דעם בוים) אז ער
האט תרטה און טוט זייער תשובה. איז ער אראפ
פון דעם בוים. ווי דער גזלן האט דער זעהן א
מענש. האט ער אן גיהויבן צו שרייען אויף זיך.
ווי איז מיר אזוינס און אזוינס האב איך גיטאן.
גיוואלד גיב מיר אויס א תשובה. האט ער אים

דערצייילט. ווי ער האט א פוס מזיק גיווען. און אזוי אנדערע ליצנות.

דערווייל האט ער דערזעהן. ווי פאטער און מוטער גייען און וויינען האט מען זיי גיפּרעגט וואס וויינט איר. האבן זיי גיענפּערט. זיי האבן א זון. פּלעגט זיין שטייגער צו זיין ער זאל גיין אין זיין וועג. און אין דער צייט פּלעגט ער זיך שוין אום קערין און היינט איז שוין א לאנגע צייט און ער איז נאך ניט גיקומען. (און דאס איז אלץ גיווען פון די שדים דער פאטער מיט דער מוטער מיט דעם זון) האט מען זיי גיבראכט צום מלך. האט דער מלך גיהייסן אז מיזאל שיקין שלוחים אין גאר דער וועלט אז מיזאל אים גיפּינען. ווי דער פאטער מיט דער מוטער זענען קריק גיגאנגען פון דעם מלך. האבן זיי באגעגנט איינעם וואס דער איז אין איינעם גיגאנגען מיט זייער זון האט ער זיי גיפּרעגט. וואס וויינט איר. האבן זיי אים דערצייילט. האט ער זיי גיענפּערט. איך וועל אייך דערצייילן. באַשר מיר האבן גיהאט א קענפי אויף דעם ים. וואס דארט איז גיווען אונזער אָרט. איז גיגאנגען דער מלך וואס צו אים האט גיקערט די קענפי. און האט גיוואלט דארט בויען פאלאצין און האט דארט שוין גילייגט א יסוד (דהיינו א גרונט) האט אייער זון גיזאגט צו מיר. אז מיר זאלין אים מזיק זיין. זענען מיר גיגאנגען און מיר האבן אנוועק גינמען דעם כח פון דעם מלך. האט ער זיך גיפּאריט מיט דאקטוירים. און זיי האבן אים ניט גקאנט העלפּין. האט ער זיך אן גיהויבן צו פארין מיט מכשפים. איז דארט גיווען איין מכשף וואס ער האט גואוסט זיין משפּחה מיין משפּחה האט ער ניט גואוסט איבער דעם האט ער מיר גאר ניט גיקענט טהון. נאר זיין משפּחה האט ער גיוויסט. האט ער אים גיהאפט און ער איז אים מענה זייער (כלומר ער פייניגט אים

זייער) האט מען אים גיבראכט צום מלך (דהיינו דעם שד וואס ער האט דאס אלץ דערצייילט) האט ער דאס פאר דעם מלך אויף דערצייילט. האט דער מלך גיזאגט לאז מען אום קערין דעם כח צו דעם מלך. האט ער גיענפּערט עס איז ביי אונז גיווען איינער וואס ער האט קיין כח ניט גיהאט. האבן מיר אים אנוועק גיעגעבן דעם כח. האט דער מלך גיזאגט. לאז מען ביי אים אפּנעמען דעם כח. און לאז מען אום קערין צום מלך. האט מען אים גיענפּערט. ער איז גיווארן א וואלקין (דהיינו דער שד וואס זיי האבן אים אנוועק גיגיבען דעם כח פון דעם מלך איז דער שד גיווארן א וואלקין) האט דער מלך גיזאגט אז מען זאל רופּין דעם וואלקין און מזאל אים ברענגען אהער. האט מען גישיקט א שליח נאך אים.

האט ער זיך מיישב גיווען (דהיינו דער וואס האט קיין כח ניט גיהאט אין די פיס פּריר. וואס ער האט דאס אלץ גיזעהן) לאם איך נאך גיין. וועל איך זעהן ווי אזוי סע ווערט פון די לייט א וואלקין. איז ער נאך גיגאנגען דעם שליח. און איז גיקומען צו דער שטאט וואס דארט איז גיווען דער וואלקין. האט ער גיפּרעגט די שטאט לייט. פאר וואס איז דא איין וואלקין אין שטאט. האבן זיי אים גיענפּערט. דא אין שטאט איז אדרבא. קיין מאל קיין וואלקין נישט דא. נאר פון א צייט האט אזוי א וואלקין באדעקט די שטאט. און דער שליח איז גיקומען און האט גירופּן דעם וואלקין. איז ער אנוועק גיגאנגען פון דארט. האט ער זיך מיישב גיווען (דהיינו דער וואס האט קיין כח ניט גיהאט אין די פיס פּריר) ער וועט זיי נאך גיין ער זאל הערין וואס זיי שמוסען. האט ער גיהערט ווי דער שליח האט אים גיפּרעגט ווי קומט עס וואס דו ביסט דא גיווארן א וואלקין. האט ער אים גיענפּערט. איך וועל דיר דערצייילן א מעשה.

טייערע קינדער,

אייד ווייסן וועלכער מתנה דער אויבערשטער געבט אונז יעדן וואך?

דאס איז דאך דער הייליגער שבת! נאר ווייל מיר באקומען די מתנה יעדע וואך קען מען פארגעסן דאס טייערקייט און די חשיבות דערפון, דערפאר דארף מען זיך כסדר מחדש זיין צו שעצן און צו לערנען די חשיבות פון דעם געוואלדיגן ליכטיגן מתנה.

בפרט וואס מיר ווייסן

פונעם הייליגן רבי'ן וואס עס שטייט אין זהר הקדוש אז דער צדיק ווערט אנגערופן 'שבת',

איז זיכער אז מיר קענען

מיט התקשרות צום הייליגן רבי'ן שפירן א ליכטיגקייט אינעם שבת.

מיר ווייסן אז די ערשטע זאך ביים הייליגן רבי'ן איז די עצה פון אלע עצות 'תפלה', אזוי ווי די באוואוסטע מעשה וואס איז געווען ביי ר' נתן ווען ער האט געזאגט פאר ר' נחמן סולטשינער "וואס פארא טעם האט א סוכה נאכדעם וואס מ'שרייט א גאנצן טאג 'הטעימיני טעם סוכה' ". אזוי אויך לגבי שבת קודש דארפן מיר זיך אנגרייטן א גאנצע וואך מיט כסופין וגעגועים און מיט תפלות "רבנו של עולם הטעימיני טעם שבת קודש!".

דאס מאל וועלן מיר כאפן א בליק די הכנה צו שבת ביי איינער פון די ברסלבע חסידים אין שטאט טראוויץ.

מען דערציילט אויפן חסיד ר' סענדער טראוויצער ז"ל אז ווען ער איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן האט ער באקומען אזא ברען צו עבודת השם אז זיינע חברים האבן געפרעגט איינער דעם אנדערן: "וואס האט פאסירט מיט ר' סנדר ער איז דאך געווען א גרויסער סוחר און פלוצלונג איז ער געווארן אזא עובד השם?"

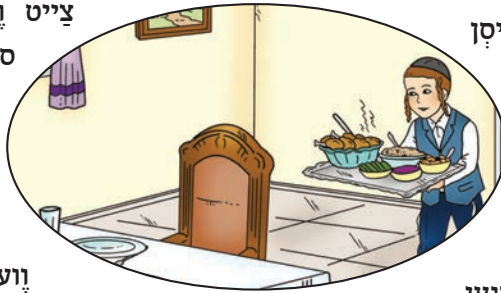
יעדן ערב שבת גלייך ביי חצות אין דער צייט ווען זיינע חברים - די

סוחרים זענען געזעצן אין די געשעפטן פארנומען מיט די ביזנעס איז ער שוין געגאנגען אנגעטון מיט די בגדי שבת אויפן וועג צום שול צו מקבל זיין

קדושת שבת!

מיר קינדער וועלן אויך טון עפעס א קלייניקייט פארן שבת, צוהעלפן אין שטוב פאר די עלטערן עפעס מער ווי ביז היינט, אז דער שבת זאל נישט אריינפאלן פלוצלינג. אדער זאגן עפעס מער תהלים אדער לקוטי תפלות, און ביי התבודדות קען מען בעטן אויף קדושת שבת, ווייל יעדע ביסעלע הכנה וואס מען גרייט זיך צו, וועט דער שבת זיכער צוריקצאלן.

א גוט שבת



קאפסא דאס איינען!

דאס איז א קאפי פונעם ערשטן דרוק פון ספר הקדוש סיפורי מעשיות וואס ר' נתן האט געדרוקט.

[מיר האבן עס איבערגעקלאפט עס זאל זיין קלאר צו פארשטיין, פארגעס נישט אז ר' נתן האט נישט געהאט קיין קאמפיוטער, ער האט יעדן איינציגן אות געדארפט

קלעפן, ענדליך צו

די זיגלעך וואס די

קינדער האבן וואו

מען לייגט אריין איין

אות נאכן צווייטן]

(דאנק דעם באשעפער

אז היינט צו טאג איז

דא שיינע ספרים קלאר

פאר די אויגן)

*וואס א מעשה איז
אלס!?*

מעשה אמאל איז גיווען אַחכס • פר זיין טוט

האַט ער גרופין זייני קינדער אונ זיין

משפחה • אונ האט זייל גילאזט לווואה • אז זייל זאלין

אן טרענקין ציימ'ר • איר מעגט עוסק זיין אונ אנדרי

פרנסות אויך • נאר דאש זאלט היר זעהן תמיד לו

טאן • אן לו טרענקין ציימיר • דער נאך איז דער

חכס גיטארבן • און האט ג לאזט קינדער • אונ ער

האט גיהאט איין זון וואש ער האט נישט גיקאנט גיין

שטיין האט ער יוא גיקאנט • נאר גיין האט ער ניט

גיקאנט • פלעגין אים די ברודיר גיבן סיפוק און זיין

פרנסה • אונ זיי האצין אים אזו פיל גיגיבין • צו

מעשה

אמאל א גיווען אַחכס • ער זיין טוט

האַט ער גרופין זייני קינדער אונ זיין

משפחה • אונ האט זייל גילאזט לווואה • אז זייל זאלין

אן טרענקין ציימיר • איר מעגט עוסק זיין אונ אנדרי

פרנסות אויך • נאר דאש זאלט היר זעהן תמיד לו

טאן • אן לו טרענקין ציימיר • דער נאך איז דער

חכס גיטארבן • אונ האט ג לאזט קינדער • אונ ער

האט גיהאט איין זון וואש ער האט נישט גיקאנט גיין

שטיין האט ער יוא גיקאנט • נאר גיין האט ער ניט

גיקאנט • פלעגין אים די ברודיר גיבן סיפוק און זיין

פרנסה • אונ זייל האצין אים אזו פיל גיגיבין • צו



על פן רחם עלינו למען שמהך, האב רחמנות אויף
 אינז פאר דיין נאמען וועגן, שטיי צו אונזער הילף
 מיר זאלן זוכה זיין צו צעברעךן אלע מניעות, און
 זוכה זיין צו מקשר זיין צו זיי מיט אן אמת, און זוכה
 השנה און זיך מקשר צו ריינע געדאנקען און מחשבות.
 מיר זאלן זוכה זיין צו ממתיק זיין און מבטל זיין אלע
 דינים און ממשותף זיין אויף אינז גוטע חסדים. זיי אונז
 מזכה דיר צו אנערקענען און וויסן דיין דעה'דיגקייט
 און דיין געוועלטיגונג אויף אונז, דו זאלסט קעניגן אויף אונז

מיט דיין פבד ווי אמשנעלסטן "וידע כל פעול, פי
 אמה פעלתו, און יעדע באשפעניש זאל וויסן אז
 די האסט אים באשאפן, און יעדער וואס האט א
 נשמה אין זיך זאל זאגן דער אויבערשטער דער גאט
 פון די אידן איז דער קעניג און זיין קעניגרייך טוט
 געוועלטיגן אויף אלעמען."
 זיי אונז מטהר און הייליג אונז מיט דיין הייליגע
 דעה'דיגקייט קדושה פון יעצט ביז אויף אלעמאל אמן
 סלה.
 (שטיקל פון תפלה ע"ו)

די דריטע מעשה - דער הינקעדיגע (2)

- ער האט גארנישט גערעדט צו אים
- וויי אז אויך האב אויב געטון, גיב מיר ארויס א תשובה
- י. וואס האט מען געפסק'נט אין שטאט אויף דעם גולן?**
 - אז מ'זאל אים גארנישט טון, ווייל ער האט תשובה געטון
 - אז מ'זאל אים איינשפארן אין תפיסה, למען ידעו
 - אז מ'זאל אים הענגען, למען ידעו
- יא. וואו אויך איז דער וואס האט נישט געקענט גיין באדענע געגאנגען?**
 - ער איז צוריק געגאנגען צו די פלאץ וואס די זון און ד לבנה טרעפן זיך
 - ער איז צוריק געגאנגען צו די פלאץ וואו מ'האט איו בא'גולט
 - ער איז געגאנגען צו די צוויי טויזענט בערג
- יב. וואס האט ער דארטן געזען?**
 - די שדים וואו זיי מאכן ליצנות
 - די שדים וואו זיי פארציילן פאר וועמען זיי האבן מזי געווען
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יג. פארוואס האבן די טאטע מאמע פון די שדים געוויינט?**
 - ווייל די שדים האבן זיי מויק געווען
 - ווייל שרין א אנגע צייט וואס זייער זון איז נישט געקומען
 - ווייל זיי האבן פארלוירן גאר א טייערע זאך
- יד. ווער האט געכאפט די זון פון די שדים, דער וואס אי פארלוירן געווארן?**
 - זיין חבר וואס איז געגאנגען מיט אים יעדן טאג
 - דער מלך וואס האט געבויט די פאלאץ
 - דער כישוף מאכער וואס האט געוואוסט זיין משפחה
- טו. פארוואס האט ער אים געכאפט און געפייניגט?**
 - ווייל ער האט מויק געווען פאר דער מכשף
 - ווייל ער האבן אוועק גענומען די כח פון דעם מלך וואו האט געבויט פאלאצן אויף'ן ים
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- טז. וואס האט דער מלך פון די שדים געהייסן אז מ'זאל טוק?**
 - דערווייל זאל מען גארנישט טון
 - אז מ'זאל צוריק געבן די כח פאר דעם מלך וואו האט געבויט די פאלאצן
 - אז מ'זאל נישט צוריק געבן די כח פאר דעם מלך וואו האט געבויט די פאלאצן
- ז. וואס האט דער מלך פון די שדים געהייסן אז מ'זאל טון ווע מ'זאט אים געשטעפערט ער איז געווארן א וואלקן?**
 - דערווייל זאל מען גארנישט טון
 - אז מ'זאל צוריק געבען די כח פון דעם וואלקן און ער צוריק געבן פאר דעם מלך וואס האט געבויט די פאלאצן
 - אז מ'זאל רופן דעם וואלקן און מ'זאל אים אהער ברענגען

- א. וויאזוי איז דער וואס האט נישט געקענט גיין אויסגעהיילט געווארן?**
 - ער איז געגאנגען אין די וועג וואס די שטויב איז א רפואה
 - פאר די פיס
 - ער איז געגאנגען אין די וועג וואס די שטויב איז פאר צדיקים
 - ער איז געגאנגען אין די וועג וואס די שטויב איז פאר משוגעים
- ב. צו וועלכע וואלד איז ער באדענע געגאנגען?**
 - צו די וואלד וואס איז געווען נעבן אים
 - צו די וואלד וואו מ'האט אים באראבעוועט
 - צו די וואלד וואו די זון און לבנה קומען זיך צוזאם
- ג. אויף וועלכע ברם איז ער ארויף?**
 - א נידריגע ברם
 - א געווענליכע ברם
 - א הויכע ברם
- ד. וועלכע שטויב האט ער אויסגעשפרייט אויף דעם וועג?**
 - די שטויב פון צדיקים
 - די שטויב פון משוגעים
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. וואס האט פאסירט צו די גולנים וואס זענען געגאנגען אויף די שטויב?**
 - זיי זענען געווארן צדיקים און האבן חרטה געהאט אויף דעם וואס זיי האבן גערויבט און געהרג'ט
 - זיי האבן זיך געשריגן איינער אויפ'ן אנדערן צוליב דיר האבן מיר געהרג'ט
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. וויפיל גולנים זענען איבערגעבליבן?**
 - אלע
 - נאר צען
 - דער עלצטער (גרעסטער) גולן מיט נאך איינער
- ז. וועלכע שטויב האט ער באדענע אויסגעשפרייט?**
 - די שטויב פון צדיקים
 - די שטויב פון משוגעים
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. וואס איז געווארן מיט דעם גרויסן גולן ווען ער איז געגאנגען אויף די שטויב?**
 - ער איז געווארן א צדיק און חרטה געהאט אויף דעם וואס ער האט גערויבט און געהרג'עט
 - ער האט געריסן קברים און תשובה געטון
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ט. וואס האט דער גולן געזאגט צו דער וואס האט פריערט נישט געקענט גיין?**
 - ער האט אויף אים געשריגן אז צוליב אים האט ער געהרג'עט

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149 646-518-1095





המשך פון זייט 3

האָבן אַ דינסט, זאַלסטו זיך נישט דאַרפן מיט איר קריגן?!"

דער רבי האט איר נישט געזאָגט: 'פאַרוואס קריגסטו זיך מיט דער דינסט?!' דער רבי האט געזאָגט: 'פאַרוואס האסטו נישט געבעטן דעם אויבערשטן?!' - דאס איז דאך דער עיקר חסרון. דער רבי האט אָנגעהאַנגען 'פאַרוואס קריגסטו זיך' אַלס אַ חסרון אין תּפּלה.

מען דאַרף נישט זאָגן יענעם - 'פאַרוואס קריגסטו זיך', נאר 'ווי קומט דאס דערצו דו זאַלסט זיך קריגן'. ווען דו זאַלסט אזוי בעטן דעם אויבערשטן אז ווען דו וועסט האָבן אַ דינסט זאַלסטו זיך נישט דאַרפן קריגן, וואלסטו דאך נישט געקומען דערצו. אין יעדער ואך וואס איך זע עפעס אַ חסרון, דאַרף איך וויסן, פון וואַנעט נעמט זיך דער חסרון? (איבערגעארבעט פון טעם זקנים).

זיך אָנגערופן צו אים ר' נתן: "פאַרוואס האסטו נישט געבעטן דעם אויבערשטן פריער אז דו זאַלסט זיך נישט צעקלאָפן דעם פינגער?!". עס איז געווען ביי ר' נתן אזוי איינגעוואוינט די ואך פון תּפּלה, אז אויב עס איז געווען עפעס אַ פּגם, עפעס נישט גלאטיג איז דער פּגם געווען נאר תּפּלה.

דער רבי איז געווען ביי די טאכטער שרה'קע, זי איז געווען אַ גביר'טע, זי האט געהאט אַ דינסט, האט זי עפעס אַ געשריי געגעבן אויף דער דינסט. האט איר דער רבי געזאָגט: "פאַרוואס האסטו נישט געבעטן דעם אויבערשטן אין טאג פון דער חפּה, אז דער אויבערשטער וועט העלפן און דו וועסט

מלמד זכות אויף אים און מען פרייד זיך מיט אים .

פון צווייטן זייט ווען טרעפט מען אַ קליינע אומרעכט ביי אַן ערליכן איד וואס איז מקיים די גאַנצע תּורה און דינט דעם אויבערשטן, זיינע קינדער שיקט ער אין אידישע

מוסדות א.א.וו

טוט מען אָפּער

גרינגשעצן און

מען מאכט אים

אינגאַנצן אוועק

אַן קיין שום למוד

זכות און אַן קיין

רחמנות! (שיח שרפי קודש)



אויף וועמען דאַרף מען קוקן גוט?!

זיך אָפּרעדנדיג ווי אזוי מענטשן פירן זיך אויף, האט ר' געצ'י ז"ל איינמאל געזאָגט: מענטשן פירן זיך ווען זיי באַגעגענען אַ מחלל שבת א.ד.ג. זוכט מען

אין אים פאַרט אויף

עפעס אַ נקודה

טובה, און ווען

מען טרעפט

אין אים עפעס

אַ נקודה טובה

ווי למשל אז

ער מאכט אַ ברכה

א.ד.ג. איז מען שוין

ברען עס זאל נישט זיין נישט צו שטארק
אדער צו שוואך, דאס מיינט "איש אשר
רוח בו", אזוי ווי מען זעט ביי א פייער,
אויב עס קומט צו א שטארקע ווינט קען
זיך דאס פייער פארלעשן, פון צווייטן זייט
קען אמאל זיין א שוואכע פייערל און מיט א
ווינטעלע קען מען מאכן עס זאל נאך ברענען
שטערקער און זיך אויפפלאקערן.

אזוי קענען די צדיקים אנגיין אונזער הארץ
עס זאל ברענען מיט די ריכטיגע מאס, עס זאל
נישט זיין קיין רוח סערה, און נישט צו שוואך
ווייל דער מענטש קען אזוי אריינפאלן אין מרה
שחורה ועצבות.

די היינטיגע פרשה פון פנחס ווייסן דאך
אלע אז פנחס איז אליהו הנביא, אויף
אים איז דא א פסוק אז ער האט געקענט
מצמצם זיין דאס פייער איש אשר רכב
על סוסי אש בסערה, ער האט געקענט
מכניע זיין דאס פייער עס זאל נישט
זיין צו שטארק.

דער אויבערשטער זאל העלפן בכח
אליהו הנביא ווען מען לערנט די פרשה
פון פנחס, און בכח אלע צדיקי אמת זאלן
זיי קענען אריינשיינען אין אונז א רוח
דקדושה און טהרה אז מען זאל זוכה זיין צו
א גאנצע שמחה אזוי ווי דער אויבערשטער וויל,
ביז אונזערע הערצער וועלן זיך אנפלאקערן
און אנווארעמען מיט א געוואלדיגע תשוקה
טרעפלויז נישט צו פיל און נישט צו שוואך,
און דורכדעם וועלן מיר אנקומען צו וואס מען
דארף אנקומען און זיין בשמחה און דבוק אין
באשעפער אלעמאל עס זאל מקנים ווערן דער
פסוק ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם
היום, אמן נצח סלה ועד.

חזקו ואמצו, א פרייליכן שבת

קלענסטע מדרגות דינען דעם באשעפער
מיט די עצות.

אין סוף שיחה קכ"ד שטייט אז ווער עס האט
געהערט דעם רבי'ן רעדן זיינע דיבורים מיט
א ריינקייט און תמימות און מיט אן אמת,
איז יעדער דבור אריין אין די הערצער פון
די צוהערער אזוי ווי א פלאם פייער ממש,
אז אלע ארומיגע זענען געווארן זייער
שטארק צוגעצויגן צום באשעפער מיט גאר
א שטארקן וואונדערליכן קשר און ברען צום
באשעפער.

נאכן הערן אזעלכע רייד האט זיך געדאכט
פאר די צוהערער אז פון היינט און ווייטער
האט מען מער נישט קיין בחירה צו
נישט פאלגן, מען וועט זיכער מוזן זיין
נאנט צום באשעפער און זיך נישט
קענען אפטיילן פון אים, מען וועט
זיכער נישט טון חס ושלום קעגן
באשעפער'ס רצון, ווייל דאס הארץ
איז געווארן אזוי צוגעטשעפעט צום
אויבערשטן נאכן הערן די רייד. מען
קען בכלל נישט ארויסברענגען די
התעוררות וואס מען האט באקומען
הערנדיג דעם רבי'נס רייד.

אָבער אויף היינט ווער עס איז עוסק אין
רבינ'ס פארכטיגע ספרים און ער וועט
אריינקוקן מיט אן אמת און תמימות זאגט
ר' נתן צו אז זיכער וועט זיך זיין הארץ זייער
אויפפלאקערן צום באשעפער, ווייל אלע
דיבורים פון רבי'ן זענען ווי פלאקערדיגע
קוילן.

אין תורה ט' חלק שני זאגט דער רבי אז די
צדיקים קענען אנשטעלן דאס פייער און



שבת פרשת בלק אין שול סוף שחרית ביים שיר של יום השבת, שפארט נחמן - א אינגל וואס האלט איין וואך פאר זיין בר מצוה - אריין אין שול מיט צעקוועטשטע פאות, זיינע אויגן האלב פארשלאפן און פארקלעפט, ער עפנט אויף האלבונעגס דעם סדור און גענעצט, מיט איין אויג פארקלאצט אויפן דאך. ער האט נאכנישט געפועליט צו ארויסזאגן איין ווארט פונעם דאווענען.

באלד נאכן דאווענען פוסף ווען אלע קינדער זאגן נאך תיקון הכללי זעצט ער זיך צום טיש, נעבן די קוגל און איז שוין גרייט צו עסן און טרינקן.

עס איז גאנץ שווער פאר די קינדער ארום אים צו פקיים זיין וואס דער רבי זאגט אין תורה אומפריה, וויאזוי מען דארף טרעפן נקודות טובות אינעם חדר און דן זיין לכף זכות.

אונזערע חברים ווילן יא פאלגן דעם רבין, לאמיר זען וויאזוי זיי טרעפן דעם טוב אפילו אין דעם מאדנעם פאסירונג?



וּבְיַמֵינוּ אֵין שׁוֹל סוּף שַׁחֲרִית בֵּימֵינוּ שִׁיר שֶׁל יוֹם הַשַּׁבָּת, שֶׁפֶּאָרְט נַחְמָן - אַ
 אֵינְגֵל וְאֵס האַלְט אַיִן וְאֵוֶךְ פֶּאָר זײַן בֵּר מִצְוָה - אַרײַן אִין שׁוֹל מײַט צֶעקוּוֹעֵטשֶׁטע
 פֶּאוֹת, זײַנע אויגן האַלב פֶּאָרשלאָפֿן און פֶּאָרקלעפֿט, ער עפֿנט אויף האַלבונעגס
 דעם סדור און גענעצט, מײַט אַיִן אויג פֶּאָרקלאַצט אויפֿן דאָך. ער האַט נאָכנישט
 געפֿועלײַט צו אַרויסזאָגן אַיִן וואָרט פֿונעם דאווענען.

באלד נאָכן דאווענען פֿוסף ווען אלע קינדער זאָגן נאָך תּײַקוּן הַכֹּלְלִי זעצט ער זיך
 צום טיש, נעבן די קוגל און איז שׁוֹיִן גרײַט צו עסן און טרײַנקן.

עס איז גאנץ שׁווער פֿאַר די קינדער אַרום אים צו פֿקײַם זײַן וואָס דער רבֿי זאָגט
 אִין תּוֹרָה אֲזַמְפֵּרָה, וויאָזוי מען דאַרף טרעפֿן נקודות טובות אינעם חדר און דן זײַן
 לכֹּף זְכוּת.

אונזערע חברים ווילן יאָ פֿאַלגן דעם רבֿין, לאַמיר זען וויאָזוי זײַ טרעפֿן דעם טוב
 אפֿילו אִין דעם מאָדנעם פֿאַסירונג?

וּבְיַמֵינוּ אֵין שׁוֹל סוּף שַׁחֲרִית בֵּימֵינוּ שִׁיר שֶׁל יוֹם הַשַּׁבָּת, שֶׁפֶּאָרְט נַחְמָן - אַ
 אֵינְגֵל וְאֵס האַלְט אַיִן וְאֵוֶךְ פֶּאָר זײַן בֵּר מִצְוָה - אַרײַן אִין שׁוֹל מײַט צֶעקוּוֹעֵטשֶׁטע
 פֶּאוֹת, זײַנע אויגן האַלב פֶּאָרשלאָפֿן און פֶּאָרקלעפֿט, ער עפֿנט אויף האַלבונעגס
 דעם סדור און גענעצט, מײַט אַיִן אויג פֶּאָרקלאַצט אויפֿן דאָך. ער האַט נאָכנישט
 געפֿועלײַט צו אַרויסזאָגן אַיִן וואָרט פֿונעם דאווענען.

באלד נאָכן דאווענען פֿוסף ווען אלע קינדער זאָגן נאָך תּײַקוּן הַכֹּלְלִי זעצט ער זיך
 צום טיש, נעבן די קוגל און איז שׁוֹיִן גרײַט צו עסן און טרײַנקן.

עס איז גאנץ שׁווער פֿאַר די קינדער אַרום אים צו פֿקײַם זײַן וואָס דער רבֿי זאָגט
 אִין תּוֹרָה אֲזַמְפֵּרָה, וויאָזוי מען דאַרף טרעפֿן נקודות טובות אינעם חדר און דן זײַן
 לכֹּף זְכוּת.

אונזערע חברים ווילן יאָ פֿאַלגן דעם רבֿין, לאַמיר זען וויאָזוי זײַ טרעפֿן דעם טוב
 אפֿילו אִין דעם מאָדנעם פֿאַסירונג?